*І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...*
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 167. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 9-го ВЕРЕСНЯ 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, SEPTEMBER 9, 1966 No. 167. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер, 8-го вересня 1966

В АМЕРИЦІ

МАЛІЄ НАДІЯ, ЩОБ 89-ий КОНҐРЕС міг закінчити працю до 15-го жовтня, бо залишається велике число законопроєктів, які не будуть вирішені до виборів, що відбудуться 8-го листопада. В конґресових колах гадають, що Конґрес працюватиме до половини жовтня і тоді перерветься теперішню сесію на один місяць, щоб члени Конґресу, які стараються про перевибір, могли взяти участь у виборчій кампанії. В половині листопада Конґрес мав би знову зійтися, щоб докінчити цьогорічну програму. Подібно вже було за президентури Трумана, коли Конґрес працював від 27-го листопада аж до 2-го січня 1951-го року, а 3-го січня почав був працю нововибраний Конґрес.

БУДУЮТЬ СУПЕРСОНІЧНИЙ ЛІТАК, який літатиме зі швидкістю 1,800 миль на годину. Летунські фабрики вже предложили свої пляни в цій справі. Прототип цього літака має коштувати 1.3 більйона дол., а витрати на будову цих літаків аж до тієї хвилі, коли ними будуть пасажири літати, мають винести 4.5 більйона дол. До 1-го січня Президент Джансон має вирішити, котра з двох фірм, Буїнґ чи Лакгід, будуватиме два прототипи цього літака. Будова цього найшвидшого літака є торговельною і дипломатичною зброєю в холодній війні. Випробовувати ці літаки мають коло 1970 року, а літати ними почнуть в 1974-му році.

636 ОСІБ ЗГИНУЛО під час довгого кінця тижня в зв'язку з Днем Праці в автових катастрофах. Це є новий нещасливий рекорд цього року, бо під час трьох днів вільних від праці у зв'язку з Днем Незалежности від авт згинули були 576 осіб. Крайова Рада Безпеки передбачала, що згинуть тільки від 530 до 630 осіб, але необережні автоводії постаралися збільшити передбачуване максимальне число на 6. Цього року число смертних випадків на автострадах і вулицях цієї країни збільшується і впродовж трьох днів без жадного свята виносило 505 осіб.

ВІЙСЬКОВИЙ СУД У ФОРТІ ДІКС, Н. Дж., 7-го вересня засудив вояка Денніса Мору до трирічних важких робіт в тюрмі за те, що відмовився виконати наказ та від'їхати до В'єтнаму. Мора був звільнений із військової служби як такий, що нечесно виконував свої обов'язки. Він міг дістати найвищу кару п'ятьох років важкої праці в тюрмі. але його оборонець зумів виторгувати меншу кару. Мора має 25 років, він закінчив міський коледж в Ню Йорку і працював в Міській управі. Преса пише, що він має зв'язки з лівими колами.

ДЖЕЙМС ВАЙН НАЙМЕНОВАНИЙ на окремого асистента державного секретаря в справах втікачів та іміграції. Він має координувати всю працю в справах втікачів та бути дорадником державного секретаря в цій справі. Сенатська правнича підкомісія вела довший час переслухання в справі політичних втікачів і ствердила брак координації в цій ділянці, бо різні урядові аґенції нею займаються. Джеймс Вайн був амбасадором до однієї з африканських держав, а після того був заступником державного підсекретаря в організаційних справах і обізнаний зі справою втікачів. Новий пост, який займає Вайн, не має окремого статусу, тому важко визначити засяг його діяння.

У СВІТІ

„ДО ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ ПРИБУЛО ДАЛЬШИХ 4000 американського війська, а саме 11-ий панцерний „кавалерійський" полк, збільшивши загальне число американських збройних сил у В'єтнамі до 308.000 Разом із військами з Австралії, Нової Зеляндії і — найбільше — з Південної Кореї альянти мають вже в Південному В'єтнамі кругло 350.000 війська. До кінця цього року воно має збільшитись до 400.000.

СОВЄТСЬКИЙ УРЯД ПРИЗНАЧИВ на свого амбасадора до Об'єднаних Націй в їх станиці в Женеві Зою Міронову. Вона є першою совєтською жінкою-амбасадором від часу, коли ще за часів Леніна амбасадором у Швеції була Александра Колонтай, яка померла в 1952 році. У Женеві мають свій осідок кілька автономних аґенцій ОН, як Економічно-суспільна, Харчова, Культури й Виховання (ЮНЕСКО) й ін.: вони приміщені у колишньому палаці Ліґи Націй.

ІНДОНЕЗІЙСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ СУКАРНО ВИГОЛОСИВ нову контроверсійну промову, яка негайно викликала гострі протести збоку студентів і мусульманських націоналістів. Промовляючи до ветеранів визвольної війни індонезійців проти Голляндії, Сукарно заявив, що Комуністичний Китай повинен вдарити на американців у В'єтнамі з півночі, а Індонезія з півдня, щоб знівечити „американських імперіялістів". Водночас він впевняв слухачів, що американська розвідка хоче вбити й його. Речник Індонезійської студентської централі заявив, що „Сукарно треба повісити".

ПОСТІЙНА РАДА АТЛАНТІЙСЬКОГО СОЮЗУ (НАТО) ЩО СКЛАДАЄТЬСЯ З 14-ОХ АМБАСАДОРІВ ЧЛЕНСЬКИХ ДЕРЖАВ НАТО (БЕЗ ФРАНЦІЇ) ВИРІШИТЬ під кінець цього тижня, чи прийняти місцевість Касто у Бельгії, як новий осідок головного командування НАТО, що має — згідно з вимогою де Голля — до квіня наступного року перенестись з Рокенкур під Парижем. Бельгія обіцяла збудувати до квітня 1967 будинок для головної кватири НАТО, але мешкальні будинки для старшин і службовиків та їх родин не будуть готові перед вереснем наступного року.

У СИРІЇ ПРОГОЛОШЕНО, що чинники безпеки виявили змову, яку затіяла „кліка Афляка-ель Бітара - Разаса". Всі ті сирійські діячі були ще недавно прославлюваними керівниками арабської соціялістичної партії Баат, ліве крило якої прийшло до влади в Сирії пів року тому, скинувши й ув'язнивши своїх партійців з правого крила. Ніяких подробиць тієї „змови" не подано. — не сказано теж, кого саме арештовано і що сталося з названими діячами, лідерами „кліки".

ЗАХІДНЬО-НІМЕЦЬКИЙ КАНЦЛЕР ЛЮДВІҐ ЕРГАРД ЗАЯВИВ, що він не думає позбуватись з уряду міністра військових справ Кай Уве фон Гасселя. Таким чином Ергард скріпив становище того контроверсійного міністра, що його димісії домагаються головно соціял-демократи та деякі військові німецькі кола.

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ ПРОГОЛОСИВ закінчення спроб із могутніми ракитами, чи пак ракитними викиданнями — „бустерами", що їх вживається при висиланні у міжпланетні простори штучних сателітів і повітряних кораблів. Ті експерименти велися від 26 серпня і вони мали продовжуватись до 25 жовтня, але закінчено їх вже після 11 днів. Ракети висилано з північного Сибіру й вони падали на Тихий океан між островами Вейк і Мідвей.

Сенат знов відклав дебати над громадянським законом внаслідок браку форуму

Вашингтон. — 7-го вересня Сенат хотів продовжувати дебати над законопроєктом про охорону громадянських прав, які треба було відкласти 6-го вересня тому, що не було потрібного кворуму — принаймні 51-го сенатора. Спочатку були присутні 58 сенаторів, які схвалили більшістю 33-ох до 25-ох голосів законопроєкт про допомогу закордонним державам у висоті $3.5 більйона. Та після цього голосування сенатори почали виходити зі залі засідань, і коли прийшло до дебат над громадянським законопроєктом, виявилося, що немає потрібного кворуму, і наради знов треба було відкласти до найближчого дня. Провідник демократичної більшости в Сенаті сенатор із Монтани Майк Менсфілд назвав неприсутність сенаторів в залі засідань „ганебним фактом". Він казав, що завинили в цьому і демократичні і республіканські сенатори, які вже думають про виборчу кампанію та не беруть участи у працях Сенату. Коли так далі буде, то законопроєкт про громадянські права, в якому є пункт про скасування расових обмежень при продажу домів і винаймі мешкань треба буде відкласти на 1967-ий рік.

За становище губернатора Ню Йорку змагатимуться Рокефеллер, О'Коннор і Рузвелт

Боффало, Н. И. — На стейтовій конвенції демократи 7-го вересня найменували в другому голосуванні через аклямацію на кандидата на губернатора голову Міської Ради Ню Йорку Френка О'Коннора, якому в першому голосуванні бракувало до більшости 4-ох голосів. Він дістав 573 голоси, а Говард Семюел — 137. Одночасно республіканці відбувають свою нолінаційну конвенцію в Рочестері, Н. И., де Рокефеллер має бути найменований на кандидата, бо він старається про перевибір на третю каденцію і не має проти себе республіканського противника. Френклін Д. Рузвелт молодший погодився прийняти номінацію Ліберальної партії, і є надія, що його ця партія найменує на свого кандидата. Преса пригадує, що від 1936-го року демократи не здобули губернаторського становища в стейті Ню Йорк, коли їх не підтримували ліберали. Але цього року Ліберальна партія перевела опитування в стейті і ствердила, що О'Коннор мав би перемогти Рокефеллера більшістю 600.000 голосів навіть тоді, коли ліберали не будуть його підтримувати. Так передбачують переведені опитування. Як воно буде, виявлять вибори в дні 8-го листопада. Рокефеллер певний вибору. Певний перемоги є Рузвелт. Те саме твердить і О'Коннор.

Більші можливості іміґрантам з Азії та Південної Европи

Вашингтон. — Схвалений минулого року новий іміґраційний закон дає більші можливості приїжджати до цієї країни іміґрантам із держав з Південної Европи та Азії. У фінансовому році, який закінчився 30-го червня 1966 видали візи новим іміґрантам з Італії в числі 24.967, а в попередньому фінансовому році 9.987. З Греції дістали візи 8. 917 іміґрантів, а в попередньому році — 1.925; з Портуґалії 8.719 (1.698); з Національного Китаю — 6.825 (242); і зменшилося число іміґрантів в такий спосіб: з Канади прибуло в році до 30-го червня 1966 25.536 іміґрантів, а в попередньому році їх було 40.013; з Англії — 20.831 (28.698); з Німеччини —18.595 (25.171). Коли вповні зачне обов'язувати новий іміґраційний закон, то до ЗДА зможуть еміґрувати тільки найближчі члени американських родин та фахові робітники. Всі інші зможуть приїхати як іміґранти тільки ті особи, які матимуть посвідку від секретаря праці про те, що новий іміґрант не забере працю американському робітникові, ані не спричиниться до того, що зменшиться заробітна платня американського робітника. Вже тепер передбачають, що на основі нового закону прибуватиме менше число іміґрантів до ЗДА, бо не буде тих, які матимуть потрібні умови до цього. Новий закон допускає річно 120.000 іміґрантів із Західньої Півкулі і 170.000 з решти світу.

Вбивник африканського прем'єра Верверда діяв, мабудь, без спільників

Кейптавн. — Міністер справедливости Південноафриканського Союзу Бальтазар Форстер перестеріг проти різних пліток на тему нібито змови, жертвою яко впав два дні тому південноафриканський прем'єр Гендрік Верверд, пробитий кількакратно ножем у парляменті. Цей міністер ствердив, що „за теперішніми інформаціями це був учинок одиниці". Убивника, 45-річного Дімітря Тсафендаса, переслухують під проводом шефа південно - африканської служби безпеки генерала Гендріка ван ден Берґа. Досліджують минуле вбивника та всі його знайомства і зв'язки. Дімітрій Тсафендас, що його батьком був грецький іміґрант в Мозамбіку та мати біла африканка, був, за дотеперішніми вислідами слідства, непосидющим мандрівником, колишнім моряком, звеличником Біблії, але й членом секти буддистів, та вічним мальконтентом. Про прем'єра Гендріка Верверда мав висловлюватись з жалем, як про того, що „занадто опікується кольоровими, а замало бідними білими", дармащо Гендрік Верверд вів сувору расову політику сеґреґаціонізму з обмеженням чорних до фізичної праці. Національна партія покійного прем'єра Верверда, яка має абсолютну більшість в обох палатах парляменту, вибере в наступний вівторок найближчого прем'єра.

До ЗДА прибув з 11-денною візитою прем'єр Бірми Не Він

Вашинґтон. — В середу 7-го ц.м. прилетів до Ню Йорку, а відтіль до Вільямсбурґу у Вірджінії голова південно-азійської держави Бірми, генерал Не Він — він же прем'єр і міністер військових справ та голова керівної революційної хунти. Він прийшов до влади у палатній революції в 1962-му році Не Він проголосив і веде політику „соціялізму" на базі господарської самовистачальности та строгого невтралізму. Його візита у Вашинґтоні має „збалансувати" недавні відвідини в Пейпінґу і Москві. Як твердить преса, він не буде просити американської економічної допомоги ані теж не пред'явить ніякого конкретного проєкту щодо замирення у В'єтнамі. На четвер передбачалось офіційну зустріч його у Вашинґтоні та після неї — дводенні наради з Президентом і членами його Уряду, а в суботу він має прибути до Ню Йорку на нараду з генеральним секретарем Об'єднаних Націй У Тантом, який є бірманцем. Не Він заповів, що він не хоче зустрічі з пресою.

ПЕРЕД ВИБОРАМИ У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ

В найближчу неділю, 11-го вересня ц.р., відбудуться у Південному В'єтнамі вибори до конституанти, яка має виготовити конституцію для тієї країни, після чого відбудуться з весною найближчого року вибори до парляменту. З 15-ох мільйонів населення Південного В'єтнаму — зареєстровано до виборів 5,280.000 громадян вище 18 років життя. Войовничі буддисти й комуністи проголосили бойкот виборів. Комуністи заповіли теж посилений терор, щоб відстрашити виборців. На світлині бачимо старших віком селян, які студіюють листу кандидатів.

ПЕЙПІНҐСЬКИЙ АМБАСАДОР У ВАРШАВІ ПЕРЕЧИТЬ СВОЄМУ МІНІСТРОВІ ЩОДО ЗДА

Варшава. — Амбасадор Комуністичного Китаю у Варшаві, Ванґ Куо-чуан, вийшовши з своєї 132-ої з черги конференції з американським амбасадором Джаном Ґранускі в середу 7 вересня ц. р., склав перед представниками преси довгу заяву, яка насправді є повторенням всіх лайливих пропаґандивних фраз, що їх до цього часу склали були різні китайські комуністичні головачі. Комуно-китайський амбасадор закинув Америці ведення політики „ворожости й аґресії", „двоЛичности", намагання „окружити" Китай, підтримування „злочинної кліки" Чіянґ Кай-шека, монтування проти Китаю „змови" різних азійських країн та „ревізіоністичного" СССР і т. п. Названий комуно - китайський дипломат рішуче відкинув заяви президента Джансона про бажання Америки „шукати мостів" до комуністичних країн, та старатися за відпруження в американськи-китайських взаєминах, і назвав ті заяви гіпокризією, двоєличністю та просто „брехнями". Окремий довгий уступ у своїй заяві комуно-китайський амбасадор присвятив справі Тайвані (Формози). підтримуючи давне твердження, що той острів є китайською провінцією, яку протизаконно „окупувала" Америка та що комуністичний китайський уряд ніколи не відречеться своєї цілі „визволити" Тайван від американської окупації та панування „злочинної кліки" Чіянґ Кай-шека. Ванґ Куо-чуан покликався на „знамениту тезу", яку 20 років тому проголосив „великий лідер китайського народу" Мао Тсе-тунґ, а саме, що „імперіялізм і всі реакціонери є паперовими тиґрами". Цю назву стосує той китайський амбасадор тепер також супроти Америки, заперечуючи її можливість перемогти у В'єтнамі. Ванґ Куо-чуан повторив оскарження на адресу Америки, що американці острілюють китайські рибальські човни, порушують своїми літаками китайський повітряний простір та недавно затопили китайський торговельний корабель, при чому згинуло дев'ять осіб залоги. Ванґ Куо-чуан заявив, що комуно-китайське міністерство закордонних справ зголосило вже 411-ту з черги „сувору перестерогу" Вашинґтонові.

Американські керівні кола — за твердженням американської преси — здивовані, що комуно-китайський амбасадор у Варшаві оце вперше порушив традицію тайности варшавських зустрічей. Комуністичний Китай тепер теж не зірвав той варшавський безпосередній контакт з американським урядом, бо Ванґ Куо-чуан запропонував, щоб наступний раз стрінутися з американським амбасадором 11 січня 1967 року. Заява Ванґ Куо-чуана різко перечить своїм змістом і тоном заяві його зверхника, комуно-китайського міністра закордонних справ Чена І, яку він — за твердженням японської преси — склав перед 8-членною японською парляментарною делеґацією про те, що однаково Китай, як Америка не хочуть взаємного „зудару" та що Пейпінґ не виключає розмов з Америкою про В'єтнам. Тепер американські керівні кола не знають, котра з тих двох заяв має путню вартість, а котру треба вважати, як тактичний маневр.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ТРЕТІЙ ТОМ „УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ МЕЛОДІЙ" ПОЯВИВСЯ ДРУКОМ.

Ню Йорк. — Вийшов з друку й висилається передплатникам 3-ій з черги том збірника „Українські Народні Мелодії" Д-ра З. Лиська, видаваний Українською Вільною Академією Наук у ЗДА. Цей том охоплює 1232 мелодії й займає 576 сторін друку.

Дотепер вийшли дві книжки: виданий в попередньому році другий том і тепер третій. Вже приготовлено до друку перший том, який міститиме вісім показників і пояснення до цілости видання. Він появиться під кінець 1966 року.

„Українські Народні Мелодії" становлять кодекс музичного багатства і творчости українського народу. Приблизно 12 тисяч українських пісень науково впорядкованих і опрацьованих будуть безперечним здобутком наукового світу.

В ТОРОНТІ ВІДБУДЕТЬСЯ ВИСТАВКА КАРТИН ІВАННИ ПРИЙМИ

Торонто. — В неділю, 4 вересня, в Ґалерії „Ми і Світ" у Торонті відбудеться відкриття виставки картин піяністки, співачки й педагога — пані Іванни Прийми. Всесторонньо обдарована мисткиня ще змалку цікавилась малярством, але на довший час її полонила була музика. Перебуваючи вже на еміґрації, в Ню Йорку, повернулась до образотворчого мистецтва. Два роки вчилася в нюйоркській мистецькій студії, а опісля у світової слави українського мистця — О. Архипенка.

Іванна Прийма брала участь у декількох збірних виставках. Успішною була її виставка в Палм Бічі на Флориді (там п-і Прийма вчить у музичній школі).

ПРОФ. МИРОН КУРОПАСЬ УВІЙШОВ ДО УЧИТЕЛЬСЬКОГО КОРПУСУ.

Шикаґо. — Проф. Мирон Куропась, асистент — директор середньої школи імені Маршала у Шикаґо, був прийнятий до Учительського Корпусу (Нешенел Тічер Корпус), що на основі ухвали американського Конґресу з минулого року випрацьовує програму навчання дітей, які виростають в обставинах убожества. Ця нова програма йде в парі з загальною акцією боротьби з убожеством. Про включення Мирона Куропася до цієї програми повідомив комішенер освіти Гарольд Гов і це відзначення нашого педагога вказує на його високі кваліфікації в ділянці освіти. Проф. Мирон Куропась визначився як провідник української молоді в ЗДА. Він закінчив университет Рузвелта зі ступенем мастера едукації. Мирон Куропась активний також в громадському житті. Він є головним радним УНС, як також являється головою Виховно-Дослідного Комітету Культурної Комісії УНС.

ТОРОНТСЬКИЙ ГРИЦЬ ЗОЗУЛЯ ВИСТУПИТЬ У КЛІВЛЕНДІ.

Парма, Огайо. — Дня 25 вересня ц. р. виступить Володимир Довганюк з Торонто, Онт., із своїми монологами Гриця Зозулі про український Клівленд у веселому дзеркалі сатири й гумору. Його мистецький виступ відбудеться в програмі великого осіннього фестину, що його влаштовує Український Хор ім. Т. Шевченка на площі нової Української Католицької Церкви св. Андрея.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ
(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

АРХІВ - МУЗЕЙ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Рада Міністрів УССР схвалила пропозицію про створення в Києві центрального архіву - музею літератури і мистецтва, — повідомляє „Культура і Життя" з 31 липня. Він розмістився в приміщенні по Володимирській вулиці 22, а пізніше по вул. Преображенській, 39, де будують новий будинок.

НА СВІЙ ЛАД

Ювілейну виставку, присвячену 110-річчю з дня народження великого українського письменника Івана Франка, відкрито у Львові.

На стендах численні експонати показують Івана Франка, як пропаґандиста... російської літератури. (З „Культури і Життя" 31 липня).

ХМЕЛЯРІ

У Житомирі три дні тривала нарада хмелярів, на яку з'їхалися хмелярі з Росії, України, Білорусії, Чувашії та ін.

Протягом наступних п'яти років буде закладено чотири тисячі нових хмільників, впроваджено нові ґатунки хмелю, головно в Україні. (З „Радянської України" 29 липня).

ПЕРШИЙ МОТЕЛЬ

На дванадцятому кілометрі Житомирського шосе, у Святошинському лісі поблизу Києва будують перший в Україні мотель.

„Слово „мотель", — пояснює часопис „Радянська Україна" з 29 липня, — з'явилося недавно, його не знайдеш ні в довідниках, ні в словниках. Походить воно від „мотор" і „готель", що значить — автоготель".

Будують тут лише кілька малих мотелів, а головний з них т. зв. „мотель-кемпінг" розрахований на... 600 мешканців.

Подібні мотелі заплановано в Харкові, Полтаві, Вінниці, Чернівцях та Ґурзуфі.

„НЕСУЧАСНА ПОЕЗІЯ"

Колись Микола Шпак писав:

Лине хмаринка
плавно над полем
Хмарку спіймали
сині тополі.

Про цей вірш так розповідав сам Микола Шпак (спогад Ігоря Муратова в „Літературній Україні" з 24 червня): „Я більше писав про природу. А потім хтось мені сказав, що це несучасна поезія, коли пишеш про природу. Треба, щоб був сюжет, чітка ідея, щоб вірші мобілізували читача на щось конкретне, а не просто давали йому насолоду... А в мене — я сам бачу — про природу трохи краще виходить"...

МУЗЕЙ МАКСИМА РИЛЬСЬКОГО

У Києві створюють літературно - меморіяльний музей Максима Рильського.

Спадкоємці поета — його сини Б. Рильський і Г. Рильський, — пише „Літературна Україна" з 1 липня, — подали заяву до Міністерства культури УССР про те, що вони вирішили ... подарувати державі мешканевий будинок, який належав Максимові Рильському, для створення в ньому музею. Разом з будинком спадкоємці передають для музею бібліотеку, умеблювання, картини та особисті речі батька.

Директором музею призначено сина поета Богдана.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Ситі і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

На порозі нового шкільного року

Відкриваються брами публічних і середніх шкіл у нашій країні, і понад 50-мільйонова армія учнів сідає знову на шкільні лавки, щоб продовжувати навчання. Освіта у цій країні обов'язкова — не тільки підставова в нижчих школах, але у великій мірі і середня. Життя у високорозвиненому суспільстві, що будує свій добробут на здобутках технології і науки, вимагає від кожного громадянина щораз більшої освіти. Таку освіту в новому суспільстві мусить дати молодій людині школа. Вона ж має підготовити молоду людину до життя, навчити її самостійно працювати і жити у суспільстві.

Хоч школа для всіх обов'язкова і держава дбає за освіту своїх громадян, американське шкільництво у великій мірі залежить від громадської ініціятиви. Публічні школи, що їх утримують міські і сільські громади, доповнює ціла сітка приватних. Найбільшу групу між приватними школами творять католицькі, утримувані католицькими дієцезіями. Майже кожна четверта школа у ЗДА є католицькою. Понад десять мільйонів дітей навчаються і виховуються у цих школах. В деяких містах католицькі школи мають більше учнів, ніж публічні, наприклад у бостонській архидієцезії навчається в них півмільйона дітей.

Українська громада спеціяльно заінтересована в цій можливості вести власні школи. І хоч невелика в порівнянні з іншими національними групами, вона все ж може похвалитися численними власними школами, в яких наші діти вчаться української мови і — що найважливіше — розвивають в собі почуття приналежности до української громади. У містах, де живуть українці більшими скупченнями, існують цілоденні українські школи, що їх ведуть в першу чергу сестри-монахині чи українські парафії. Завдання цих шкіл в головному підготовляти дітей до життя в американському суспільстві, у свідомості приналежности до українського народу.

Це завдання українських шкіл нелегке, і його нелегко виконувати. Передусім бракує нам учителів, так, як бракує їх і американським школам. Немає також повного зрозуміння для виховання дітей у наших батьків. Тож на порозі нового шкільного року варто пригадати важливу справу навчання української мови й українознавчих предметів. Маємо в різних осередках замешкання українців суботні школи українознавства. Їм треба приділити більшу увагу, ніж це було дотепер, бо вистачить тільки порівняти під кінець кожного року, скільки наших учнів закінчують загальну середню освіту, а скільки між ними закінчують також і школи українознавства. Статистика вийде дуже некорисна для українознавчих шкіл. Тож і заклик до батьків у цей перший день нового шкільного року: Не обмежуйте навчання своїх дітей загальною освітою! Дайте їм змогу вивчати українську мову, пізнавати історію і культуру України, щоб могли вони увійти в новий для них, але який же рідний і захоплюючий український світ, в якому віднайдуть себе і житимуть повним, щасливим життям.

Недоцільність терору

Убивство прем'єра Південно-Африканського Союзу Гендріка Верверда, та ще й у такій драматичній обстанові, як на залі парляменту, на очах послів і публіки, породжує ту саму реакцію, що й в усіх подібних випадках: політичні вбивства є не тільки злочинами в очах Церкви й закону, але й актами почувань, а не розуму, які не приносять ніякої користи. Вони політично недоцільні і шкідливі навіть з погляду інтересів того політичного табору, з якого зродився атентат, бо в реакції приходить звичайно не зміна політики, що її вела жертва терору, а посилення тієї політики, що її вбитий речник дістав авреолю мученика.

Очевидно, індивідуальні акти терору являються політичними демонстраціями, які мають на цілі найбільш драстичним способом виявити протест і звернути увагу на справу, що її репрезентує особа чи табір, виконавці атентату. Але рідко в історії політичних атентатів, звернених проти окремих осіб, така драстична демонстрація давала бажаний її авторами практичний наслідок. З поступом культури й розуміння границь між дозволеним і недозволеним люди інстинктово обурюються кожним убивством взагалі, не входячи навіть в його мотиви. Співчувають жертві терору навіть ті люди, які не погоджувалися з її політичним світоглядом і ділами. Те саме стосується вбивства Гендріка Верверда. Не можна було погоджуватися з його расистською політикою, яка звела кругло 12 мільйонів кольорових автохтонів і натуралізованих азійських імігрантів на ступінь громадян другої категорії, гарантувавши основні привілеї для трьох мільйонів білих. Це і в теорії і в практиці неправильна і нерозумна політика. Расизм у 60-их роках XX сторіччя є анахронічною доктриною. І хоч можна розуміти білих мешканців Південно-Африканського Союзу, які теж є автохтонами, бо живуть там від сторіч і вклали в ту країну великі жертви зусиль, майна і крови (Бурська війна), — хоч можна розуміти острах тих „білих африканців", щоб чорні, прийшовши до влади, не повелися з ними так, як повелися конґолійці з бельгійцями чи альжирські араби з французами після отримання самостійности, — проте, рятунок їхніх екзистенцій і їхнього добробуту не в політиці „розмежування". Політика „розмежування" створює атмосферу взаємного недовір'я, взаємної чужости й ненависти, а майбутність расовомішаного населення країни — в атмосфері взаємного довір'я і взаємної пошани та співпраці.

Південноафриканська муринка, почувши про вбивство Верверда, скрикнула: „Слава Богу, що цього не зробив чорний!" Вона мала рацію. Білий убивник, виходить, хотів посилення, а не послаблення расистської політики Верверда. Це вже цілком абсурд! Треба приєднатися до голосів жалю, що його висловлюють усі критики Гендріка Верверда: згинула людина твердих, хоч і помилкових поглядів, але згинула даремно, бож ножем не можна вбити ніякої політичної концепції.

БЛЕФ ЧИ ДІЙСНІ ПОГРОЗИ

Журнал „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт" наводить таку думку ближче не названого італійського військового експерта: „Північні В'єтнамці беруть участь у війні своєю кров'ю, москалі — зброєю, а китайці — статтями в газетах". Цей погляд був уже висловлений в іншій стилізації, а саме: „китайські комуністи воюють у В'єтнамі до останнього в'єтнамського вояка". Зміст обох цих саркастичних сентенцій той самий: не слід брати поважно лайок і погроз Пейпінґу, бо вони є тільки пропаґандивним блефом. По такій самій лінії йшла також заява недавнього члена торговельної місії комуністичного Китаю в Дамаску, в Сирії, 29-річного Міяо Чона-паї, який 26 липня ц. р. „вибрав свободу" і втік до американської амбасади в столиці Сирії, а прибувши кілька днів тому до Ню Йорку заявив: уряд комуністичного Китаю ставиться надзвичайно обережно до всього, що могло б уплутати його у війну проти Америки.

А втім, президент Джансон, мабуть, таки мав рацію, коли у своїй великій промові на конвенції Американського Леґіону у Вашинґтоні заявив два дні тому, що поки нема доказів, що погрози Пейпінґу є тільки „реторикою", що ні в якому разі не слід їх легковажити. Становища президента Джансона не слід розуміти так, що ось треба сподіватися активної участи комуністичного Китаю у війні в В'єтнамі. Хоч такої можливости і не можна виключати, існують різні познаки, що Пейпінґ воювати з Америкою не хоче: замість стягати проти себе безпосередньо атаки американського летунства й наражати на певний загин свої атомові лябораторії і споруди, порти і летовища, куди вигідніше вплутувати Америку у „визвольні війни", які виснажували б її, постачали б проти неї пропаґандивний матеріял та давали Китаєві час і змогу переводити на своєму терені „велику культурну революцію" і — збільшувати атомовий арсенал.

Перестерігаючи проти легковаження погроз маршала Ліна Піяо, Президент властиво мав на увазі оті „визвольні війни", що їх розпалює Пейпінґ. Він правильно знайшов виправдання своєї політики у В'єтнамі в тій заяві Ліна Піяо, в якій цей червоний маршал вказував на в'єтнамську війну, як на приклад, що його мають наслідувати інші азійсько - африканські народи, і запевняв, що програ Америки у В'єтнамі була б загином престижу і значення Америки в усьому світі.

Дивним збігом обставин — у той самий день, коли президент Джансон виголошував свою промову у Вашинґтоні — керівний щоденник у Пейпінґу, а за ним тамошня пресова аґенція принесли довгу статтю декляративного характеру, в якій виразно закликається народи Азії, Африки й Південної Америки до „визвольних воєн" — нібито проти верховодства З'єднаних Держав. Читаючи в американській пресі цитати з тієї статті, треба дивом дивуватися, як керівні чинники китайської комуністичної великодержави можуть писати такі нісенітниці. ЗДА представлені у тій статті, як держава, яка загибає і, пручаючись у передсмертних конвульсіях, намагається показати свою силу „паперового тигра" у В'єтнамі. „Американські імперіялісти" наказали, мовляв, Японії та підлеглій їм банді у Південній Кореї зліпити північноазійський військовий союз і посилюють свою допомогу індійським реакціонерам, щоб вони будували стіну, яка стримувала б Китай. Мало того, читаємо там ще, що, „пересуваючи центр ваги своєї стратегії до Азії, американський імперіялізм втішається повною співпрацею і активною допомогою збоку панівної ревізіоністичної кліки в Совєтському Союзі". Таких нісенітниць там більше: „В Азії, Африці й Латинській Америці шаліє революційна хуртовина, і скрізь жорстоко карають та б'ють американський імперіялізм..."

Як можна писати таке в обличчі цілком протилежних фактів, що свідчать про занік впливів комуністичного Китаю в Азії й Африці?! Адже північнокорейські комуністи проголосили свою „незалежність" з виразним відхиленням від Пейпінґу; японські комуністи одверто заявились за Москвою і проти войовничої невідповідальної політики Мао Тсе-тунґа; в Індонезії в останніх 10-ох місяцях вирізано кругло півмільйона комуністів і зірвано з пропейпінґською політикою Сукарна; навіть президент Камбоджі Нородом Шіганук прохолов супроти Пейпінґу, коли той відмовився підтримати проєкт поширення невтральної комісії ОН; в Альжирі скинено Ахмеда Бен Беллу, а в Ґані Кваме Нкрумаха і репресовано комунокитайських „дипломатів", які створили в тих країнах осередки для підривної роботи в інших африканських державах; у латино - американських країнах шанси Фіделя Кастра виразно впали, зрештою Кастро теж звернувся проти Пейпінґу...

У комуністичному Китаї існують ті самі правила, що були в СССР за Сталіна: партійні зверхники говорять тільки те, що їм подобається. Факти наґинається до бажань. Правдою є лише те, що вважає за правду Політбюро. Внаслідку створюється фальшивий, зґрунту невірний образ світу. Політика на такій утопічній базі мусить збанкрутувати.

● Шпіономанія огорнула Північний В'єтнам за совєтським зразком. На вулицях північнопівнічно-в'єтнамських міст пишаються урядові заклики у роді: „Не слухай, не дивись і не знай". Північно-в'єтнамські власті признали, що південно-в'єтнамська розвідка зуміла перевести своїх людей в різні установи й військові формації і що тому американське летунство та командування американських збройних сил у Південному В'єтнамі знають докладно про рухи північно-в'єтнамських військ і про всі важливі військові об'єкти.

ПЕРЕДКОНҐРЕСОВІ ВІСТІ З УККА

Ню Йорк. — Ще чотири всього тижні, — і Ню Йорк вітатиме висланників Української Національної Спільноти, повновласних представників установ, товариств, організацій, груп і громад, об'єднаних у системі Українського Конгресового Комітету Америки, що зберуться й радитимуть на Дев'ятому Конгресі Американських Українців.

Підготова до цієї великої маніфестації організованого громадського життя нашої Спільноти у З'єдинених Державах Америки входить уже в останню стадію.

Конвенційний Комітет устійнить на черговій своїй нараді, у наступному тижні, деталі виготовленого вже давніше пляну. Цей плян — це перебіг усіх моментів і дій Конгресу: від реєстрації, відкриття, через наради пленуму, комісій, дискусії, бенкету, постанов, — аж до кінцевого етапу вибору нових керівних органів УККА.

Публікація, що появиться з нагоди і у зв'язку з Дев'ятим Конгресом, буде не тільки актуальною інформаційною лектурою для учасників Конґресу, але й стане вартісною пам'яткою для них і матеріялом для майбутнього хронікаря. В ній, у звіті Екзекутиви і Контрольної Комісії, у фотографіях з місць, у привітаннях окремих громадян, та організацій, віддзеркалить ся усе збірне життя нашої Спільноти в цьому важливому періоді. Привітання й об'яви можна присилати ще до 12-го вересня ц. р.

Вакаційна пора, що закінчується тут Днем Праці, не дала змоги багатьом нашим установам, організаціям і товариствам та їхнім клітинам на місцях поладнати справу вибору, чи призначення свого делеґата на Конґрес, виповнити необхідні формуляри та вислати їх до Канцелярії Централі УККА.

Як відомо, Керівні органи УККА вибирають делеґати, тому кожний голос важний. Крім того, цей Ювілейний Кон(ґрес мусить бути справжньою маніфестацією нашої живучости й політичного вироблення. У ньому повинні взяти участь представники всіх прошарків нашого громадянства, громадсько - суспільних, професійних, молодечих і всіх інших діючих на терені ЗДА організацій, щоб IX Конґрес дійсно був речником цілої української спільноти в Америці.

ЛЕҐЕНДИ И ПРАВДА НАВКОЛО ГІТЛЕРА

Мюнхен. — Коли науково вивчати факти з життя й діяльности історичних осіб, то доводиться в першу чергу брати свідчення їх самих та свідчення людей, що добре знали „героїв історії".

Досі уважали в науковій літературі за надійне джерело до біографії Гітлера його книжку „Моя боротьба". Однак, дослідження архіву гітлерівської партії, проведені недавно в Німеччині, показали, що Гітлер у своїй книжці поперекручував факти зі своєї молодости, а багато дечого зовсім замовчав. Це він робив навмисне, щоб „замести сліди" та виставити себе у вигідному світлі в очах читачів його книжки.

Насамперед, Гітлер промовчав великої ваги факт, що в його жилах текла кров його жидівських предків. Про це знали деякі люди в Австрії та Німеччині ще перед приходом Гітлера до влади.

Його батько, Алоїс, був сином неодруженої Марії Анни Шікльґрубер та жида-купця Франкенберґера, який платив аліменти за Алоїса 14 років. Цей хлопець, що пізніше став батьком Адольфа до 39-го року життя носив ім'я своєї матері і писався Шікльґрубер.

Тільки в 1876 році Алоїс Шікльґрубер був „узаконений", та й то фальшиво. В метриках села Деллерсгайм, в Австрії, священик записав його як Гітлера, іменем здогадного батька, млинарського робітника Гідлера. Коли б цей Гідлер був батьком Алоїса Шікльґрубера, го не мусів би Франкенберґер платити за нього аліменти до 14 років життя.

У книжці „Моя боротьба" Гітлер „підмальовує" своє життя в молодих літах. Він пише про бідування після смерти батька й матері, про те, як він, мовляв, живучи сиротою, блукав по світі, не мавши стріхи над головою, і зазнавав голоду та холоду. Але все це фантазія. Гітлер хотів показати читачам своє „пролетарське життя" і збудити у них симпатії до такого „фюрера".

Книжку Гітлера поширювано в Німеччині, коли там було масове безробіття. „Пролетар" Гітлер обіцявся зліквідувати безробіття і створити добробут для німецьких робітників.

Документи з життя Гітлера показують, що він зовсім не бідував у молодих літах. Його батько, що був службовцем митного уряду, лишив йому невелике майно, і разом з сирітською пенсією молодий Гітлер одержував місячно більше, ніж австрійський учитель середньої школи того часу.

Гітлер хотів вступити в Академію Мистецтв у Відні, але на іспиті його малюнки визнано за незадовільні. Це він також замовчує в своїй книжці.

Гітлера на огляді в рекрутській комісії в Австрії визнано за непридатного до військової служби. З цього автор „Моєї боротьби" зробив „чесноту", мовляв, він не хотів служити в армії „Вавилонської монархії" (многонаціональної Австро-Угорщини) і записався добровільцем до війська Німеччини на початку війни 1914 року.

Є чимало подібних місць у книжці Гітлера, де він або підмалював свою минувшину або замовчував факти, що були, чи здавалися йому невигідними.

П. А.

Денис Квітковський-Квітка

ВИМИРАЮТЬ...

Припадково прочитав я в одній американській газеті, що певний рід сибірських тигрів вимирає. Московські „визвольники" й „опікуни" неісходимого Сибіру заборонили дальші лови на тих тигрів, замінивши їх ловами на людей, особливо з породи українців. Пише цей американський часопис, що там, на Сибіру залишилося всього сім таких тигрів. А тому, що сім — нещасливе число, Кремль згодився — очевидно, — за добрі гроші — продати одного людині з Волл Стріту. Привезли того тигра в спеціяльному літаку і з великою парадою та людина з Волл Стріту перепродала його одному американському Зу (по-нашому: зоологічний сад).

Ця вістка нагадала мені долю американських буйволів - бізонів. Колись було їх мільйони. Але людина немилосердно полювала на них заради їхньої шкіри.

Можна було б говорити про десятки чи навіть сотки інших звірів, включно з птахами й рибами, які перейшли під опікунчий закон звичайно дуже жорстокої людини. Цікавий читач знайде багато матеріялу на цю тему в бібліотеках. Я хочу спинитися тут над долею інших звірів, які також вимирають, але немає ніякого закону, що узяв би їх під свою опіку. Це стосується до звірів, які походять з України і частинно, з певних кліматичних причин, вимандрували звідти й осілися на Північно-американському континенті. Ніби здавалося б, що ніщо не загрожує їм, клімат подекуди такий самий, як і в Україні, пасовиська багаті — але звірі вимирають. От кілька прикладів вимирання деяких представників української фавни:

Андрій. Андрій з роду тих, що поставили перший хрест на святих горах Києва, фактично не вимирає, але так асимілюється з американською подібною породою, що згодом тяжко буде добачити в ньому його українське походження. Асимілюється він під назвою Ендру. Отож колись Ендру замінить Андрія, і, хоч деякі нащадки ще пам'ятатимуть, що походять вони з породи Андрія, це вже не буде те саме. От заміна Руси — Росією не є те саме: Україна мусить криваво боротися за врятування Руси від Росії...

Гірша доля стрінула іншу породу українського звіриного світу, яка носила назву Володимир. Володимир абсолютно і без сліду вимирає на американському континенті. Кажуть, що його місце займає чи займе Волтер, але хто колись повірить, що Володимир і Волтер це те самі? Скажіть, наприклад, що найславнішим українським князем був Волтер Великий.

Або Ярослав і Джері. Подумайте: Джері Мудрий. Таж усі наші Ярослави — це нащадки великого й мудрого Ярослава і не мають нічого спільного з американсько - ірляндською породою Джері. Це два цілком різні звірі. І якщо Ярослави вимирають, то вони вимирають, і нікому ніколи не вдасться переконати когось, що посікресають вони у формі „джерів".

З Іванами не краще. Івани дуже давно замандрували в Україну, мабуть навіть під інакше „спелованою" назвою, але так засвоїлися вони на українській землі, що якийсь час були навіть символом цілої нації... Але, на жаль, Івани також вимирають у Канаді й у ЗДА. „Джани" мають, на думку декого, заступити наших Іванів. Але й у цьому випадку не буде хліба з такої муки.

А Гриць! Геррі поїдає Гриців і сліду не лишає по них. Ой, не ходи Геррі, та на вечерниці!.. Як це звучить? Я не думаю, щоб в усій Україні знайшлася дівчина, яка пішла б з Геррі опівночі в садок під калину... А з Грицем? Кожна. І знову, на жаль, американська земля безслідно пожирає наших Гриців.

А Юрій. „Нам поможе святий Юрій..." — співали відважні завойовники дикого українського степу. І він помагав їм. І вони були переможцями. І створився осібний рід, що носив горду назву — Юрій. І от частина цього роду Юріїв вимандрувала до Америки й Канади. І що? І цей рід почав вимирати. Джордж — американсько - канадійський звір — претендує на титул наслідника нашого святого героя Юрія, — але це не те саме. Козакам помагав — і поможе в майбутньому! — святий Юрій, а не Джордж...

Це лише кілька прикладів вимирання звірів з української фавни, які були — і є ще й сьогодні — гордістю української нації. Ви знайдете їх більше, бо українська фавна дуже багата.

Сумно, що й деякі доглядачі нашого звіриного світу підпадають під злий вплив своїх же звірів. Вони не вимирають, але змінюють свою ідентифікацію, під якою були відомі цілими століттями. Цей феномен також навіває сум, і є він тим незвичайний, що людина — гомо сапієнс, мудра, думаюча — впала під вплив звірів. Звичайно людина була горда зі своєї „ідентифікації", свого прізвища, бо з помічччю цього прізвища могла тягнути свій родовід із сірої давнини аж донині. І це сповнювало гордістю її душу, з одного боку, і робило Націю з великого числа подібних людин, з другого. Бо Нація — це історія свідомих своєї ідентичности, споріднених між собою людин.. І який наслідок? З гордої української нації твориться велике число „Іванів без роду й без дому"...

І якщо москалі стараються берегти в їх непорочній чистоті сибірських тигрів, а американці та канадійці своїх буйволів - бізонів, то чи не було б на часі і нам придумати принаймні якийсь моральний закон, який забороняв би невдячним дітям плямити пам'ять своїх батьків, заперечуючи й відкидаючи, зміною імен і прізвищ, свою спорідненість із ними?! Чи не позбудемося ніколи психіки Івана без роду? Хтось повинен дуже серйозно призадуматися над цим.

ЛУКА ЛУЦІВ

ІВАН ФРАНКО — БОРЕЦЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІЯЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ

(70)

„Ще гіршою була камера, в якій сидів Андрій Темера. „Це була цюпка не більше шести кроків уздовж та чотирьох вшир, з одним маленьким, закратованим вікном. Теє вікно було прорубане високо вгорі, трохи не під самою стелею, і виходило на ґанок, та так, що через нього видно було тільки сірі від старости ґонти та лати піддашка, що звисав над ґанком. Сонце не заглядало сюди ніколи. Стіни тої цюпки були брудні та нечисті понад усякий опис, а долом покриті трохи не краплистою вогкістю" (II, 301).

Тюремне життя описане і в довшім Франковім оповіданні „Панталаха" (1888). В цьому оповіданні змалював автор злочинця, який так любив волю, що завжди старався втекти з тюрми (при одній з таких спроб він і знайшов собі смерть). З ним разом сидів і напівбожевільний Прокіп, якого треба було лікувати, а не в'язнити.

Тюремне життя бачимо і в оповіданні „До світла" (1889), та про Панталаху і Йоська Штерна треба буде згадати при іншій нагоді. Пізніше говоритимемо і про 45 тюремних сонетів І. Франка, які написав він у тюрмі під час третього арештування в 1889 році за „поширення соціялістичної пропаґанди та підбурення публічного спокою".

Всі Франкові твори з „тюремною тематикою" визначаються пластичністю вислову, поет малював своїм словом те, що пережив глибиною своєї душі, що відчув, як соціяльну несправедливість, як глум над людиною збоку суддів, керкермайстрів, капралів та нелюдських в'язничних сторожів. Сам Франко сказав, що майже всі його оповідання є автобіографічні, і він у них змальовує місця, які пройшов власними ногами, особи, яких особисто знав і яким співчував у їхньому нещасті, вміючи при цьому розрізнити правдивих злочинців — звірів в людській подобі.

Тож годиться цей розділ закінчити Франковим четвертим тюремним сонетом, написаним 4 вересня 1889 р.:

Сиджу в тюрмі, мов в засідці стрілець,
Усякий звір поперед мене лічиться,
Не криється від мене, не боїться,
Показує, в чому хто є мистець.

Лис — злодій тут, не скромник, не святець,
І вовк — не музикант, а просто вбивця,
Медвідь — дерун і лютий кровопивця,
Забув про бубон, жарти і танець.

Тут всяку видно наголо особу,
Мов, фрак роздівши й мундур урядовий,
Вони і людську скинули подобу.

Я в засідці дрібнії точу стріли
І напинаю лук свій все готовий —
Ну, бачність, звірі! Не хиблю я цілі!

І не хибив Франко тут своїм словом, давши такі високої мистецької вартости твори, як „На дні" та „До світла", які оскаржують не тільки тодішні, з другої половини XIX століття австрійсько-польські тюремні власті, але і нинішніх тюремних катів під комуністичним режимом. Тому совєтські літературознавці коротко збувають цей „тюремний побут", підкреслюючи, що це було „в капіталістичному австрійському суспільстві", не згадуючи навіть, що не краще тоді було і в царській Росії...

„По смерті В. Барвінського я якийсь час працював при „Ділі" "

Ми бачили, як вороже ставилися українські провідники до І. Франка під час і після процесу 1878 року. Але блискучий талант Франка та його літературна й громадська праця примусили народовецьких провідників запрошувати автора „Каменярів" до співпраці в своїх пресових органах, забуваючи про його „соціялізм". Також і Володимир Барвінський (1850-1883) — редактор та засновник „Діла", і Омелян Партицький (1840-1895) — редактор „Правди" і „Зорі", не боялися „соціяліста" Франка.

ЗАЯВА

В. кварта̀льнику „Вісті Українських Інженерів", що появляються в Ню Йорку, вміщена була друком у зшитку за квітень-червень 1966 року, в числі 2 (91) — передагована кимось моя доповідь, що її я виголосив дня 6 вересня 1964 року, на Науковому З'їзді Українських Інженерів Америки й Канади в Торонті, Канада, під заголовком „Сучасне лісове господарство в Україні".

Передагування тієї доповіді, без моєї участі і без мого відома внесло в її текст стільки помилок і викривило мою доповідь у такій мірі, що це дискредитує мене особисто як автора і українську науку в ділянці лісознавства.

Прочитавши цю передаговану мою працю зараз же після її появи друком, себто в серпні 1966 року, я складаю отсим мою заяву, що не можу взяти відповідальности за згаданий передагований текст первісної моєї доповіді.

інж. ліс. БОГДАН ЛУЧАКОВСЬКИЙ
Філядельфія, 7 вересня 1966 року

Бріджпорт, Конн.

З ДІЯЛЬНОСТИ 73-ГО ВІДДІЛУ СУА

Участь у Фестивалі Інтернаціонального Інституту

Фестиваль, який кожного року влаштовує Інтернаціональний Інститут нашого міста, відбувся 26 червня над океаном у бальовій залі на Плежер Біч. До організаційного комітету фестивалю від СУА належали: голова цього ж комітету — А. Чернявська, заступниця — Г. Болонна, до столів з українськими мистецькими виробами: С. Жеребецька, Г. Болонна, О. Пендаківська, до стола з українськими харчами: М. Чубатий, І. Федоронько. Участь у фестивалі брало 16 національностей. Український відділ взяв перше місце за столи.

На Королеву фестивалю вибрано українську дівчину Ірину Цап, дочку союзянки. Вона отримала нагороду тиждень вакацій на Флориді на 2 особи. Ірина Цап є членом танцювальної групи „Веселка" із Ню Гейвену, Пласту та Українського Хору.

Українська танцювальна група „Веселка" з Ню Гейвену під проводом Василя Гіни відтанцювала 5 танців: Сіянка, Чумак, Козачок-сольо, Запорожець і Гречаники. Вітали наших танцюристів понад 2 тисячі глядачів довгими оплесками. На фестивалі влаштовано виставку народного мистецтва всіх національних груп, які брали участь у фестивалі. Українську частину виставки репрезентували пані: М. Чубатий, І. Федоронько, С. Жеребецька, А. Чернявська, О. Папроцька, Оксана Шуст, Г. Болонна, Л. Самчук, А. Зелик, Рома Якимець, П. Самчук, Олександра Шуст, яка також спекла гарний коровай на виставку. У влаштуванні українського відділу на Виставці, як позичення експонатів народного мистецтва, приготування харчів та інше, брали участь всі членкині нашого Відділу.

Вишивані Вечерниці

В програмі діяльности 73 Відділу СУА у Бріджпорті кожного року включається влаштування Вишиваних Вечерниць, які збирають найбільшу кількість місцевого українського і неукраїнського громадянства. Це пояснюється тим, що Відділ СУА у Бріджпорті зарепрезентував себе, як одну з найкращих суспільно-громадських організацій.

Так СУА у Бріджпорті є найактивнішим співпрацівником з відділом УККА та іншими організаціями та з церквами, матеріяльно та морально допомагає окремим особам, які потребують допомоги. Така постава зорганізованого жіноцтва у Бріджпорті до свого громадянства, викликає в людей пошану і доброзичливість. Тому Вишивані Вечерниці в Бріджпорті кожного року відбуваються з успіхом.

Цього року Вишивані Вечерниці відбудуться 15 жовтня. 73 Відділ СУА запрошує на них все українське громадянство Бріджпорту і околиці.

прес. референт
М. Остапенко

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Відзначаймо спільні іменини дітей

Проблеми українського виховання дітей у наші часи стають щораз важчими. Обставини, в яких живемо, обов'язки, якими обтяжені батьки, окруження й товариство, в якому виховуються наші діти, щораз більше утруднюють нам наші завдання виховати дітей на добрих, свідомих українців. Найдбаливіші батьки часто не можуть побороти проблем, які виникають незалежно від них тому, що наші діти зростають під дуже сильними зовнішніми впливами.

Беручи це все до уваги, різні наші виховні установи стараються допомогти батькам поборювати ці труднощі.

Щоб дати дітям можливість якнайскорше попасти в рідне середовище Союз Українок Америки організує світлички для дітей дошкільного віку. Наш 64-тий Відділ СУА в Ню Йорку, не маючи покищо зорганізованої світлички, влаштовує періодично для дітей такі імпрези як: читання українських казок, висвітлювання дитячих фільмів з поясненнями, щоб зацікавити їх рідною тематикою та дати можливість зустрітися з ровесниками.

Цього року хочемо попробувати новий рід розваги: Спільне відзначення іменин.

Більшість дітей відзначає день уродин, який є тут загально принятий, але зовсім не є українським звичаєм. Знаємо добре, як нетерпеливо чекають діти на це відзначення, де вони самі є осередком загальної уваги. Дуже часто батьки не мають можливости влаштувати дітям це відзначення у власній хаті з різних причин: в околиці, в якій живуть, нема українських дітей, в хаті нема досить місця, щоб запросити більше дітей, чи, мати перевтомлена працею поза хатою, не находить вже сили на приготування того роду імпрези, відкладаючи її з року на рік.

Перше відзначення спільних іменин, яке ми збираємося приготовити дітям, відбудеться в неділю 25 вересня в УНДомі при Другій Ев. ч. км. 31-III для всіх дітей, які мали іменини в місяцях: липні, серпні і вересні. Приготовляємо прийняття, а потім спільну забаву з програмою. Хочемо показати дітям, що відзначення іменин це не тільки торт на столі, солодощі та безліч подарунків, що їх поспішно розпаковується і за кілька хвилин половину викидається в куток.

Хочемо, щоб це відзначення було для них радістю — рідним переживанням в товаристві таких, як і вони українських дітей при спільній забаві і звуках нашої пісні, та щоб все це єднало і дружило. Якщо нам вдасться їх захопити до цієї міри, щоб вони нетерпляче ожидали другої такої зустрічі — то наша ціль буде досягнена.

Успіх цієї імпрези безпечно залежить найбільше від зацікавлення нею батьків та їх співпраці.

В справі зголошень та по інформації прошу телефонувати до:

п. Д. Цвіль SY 2-9249
п. І. Волосенко RA 1-0237

Вік дітей від 4-7 р. життя. Іменинники можуть запрошувати своїх приятелів, яких також просимо зголошувати.

І. Волосенко
Виховна реф. СУА, Від. 64.

Вітаємо нового лікаря дентиста — д-ра Романа Вірщука

Д-р Роман Вірщук

Українська Громада в Шикаґо може похвалитися новим поповненням свого професійного стану посідання, а Українське Лікарське Товариство членство якого має свою питому й особливу вагу в нашому суспільно громадському життю — новим членом.

Є ним д-р Роман Вірщук, що в цьому році завершив дипломом ДДС свої студії дентистики в Університеті Лойоля в Шикаґо і тут також видержав свій державний іспит.

Д-р Роман Вірщук уродився в Стрию, Західня Україна, і вже в Шикаґо закінчив підготовчі студії в коледжах Університетів: Шикаґо і Лойоля. Він належав до Української Студентської Громади, якої був головою, є активним членом УАСТ „Леви" та членом Українського Академічного Клюбу в Шикаґо.

Свою практику відкриває д-р Роман Вірщук в парафії св. Йосифа в північно західній частині Шикаґо. Щиро ґратулюємо д-р Романові Вірщукові та його дружині Оресті з дому Ожґа з приводу цього великого успіху. Щасти, Боже, на новій професійній дорозі життя!

Особливе признання й ґратуляції належаться також Родичам, панству Михайлові і Марії Вірщукам, що крім їх першого сина відомого вет. лікаря д-ра Володимира Вірщука, оце вже другий син Роман закінчив високі студії та здобув собі замітну суспільно професійну позицію.

Д-р А. А. В.

Міжнародну виставку з птахівництва в Києві закрито

Київ. — У неділю, 28 серпня, в столиці України відбулося закриття Міжнародної виставки з птахівництва. На ній продемонстрували кращі зразки прогресивного птхівницького обладнання, високопродуктивні лінії і породи сільськогосподарської птиці понад 300 фірм і організацій з 20 країн світу.

Це вперше Всесвітній конґрес і Міжнародна виставка з птахівництва відбулися в Україні — країні традиційного і одного з найбільших у світі птахівницьких господарств. На виставці показано експонати чехословацьких, болгарських, польських, угорських, англійських, канадських, французьких, голландських, італійських та інших фірм і організацій.

„АВТОГРАФОВІ" — ВІСІМСОТ РОКІВ

Досі історики знали лише ім'я князя, за якого збудовано відомий Успенський собор у Каневі. Це був чернігівський князь Всеволод, за якого у 1144 році почато будову святині.

Тепер, — повідомляє „Культура і Життя" з 3 липня, — виявлено на одній з цеглин „автоґраф", видряпаний більше, як вісім століть тому слов'янською мовою: „Митроша Коза". На другій цеглині — молитва: „Поможи, Господи, рабу твоєму Луке̂".

У Соборі відкривають музей.

СПРОСТОВАННЯ

В дописі про посвячення пам'ятника на могилі Начального Пластуна сл. п. проф. Северина Левицького і його Дружини („Свобода", ч. 161 з дня 31-го серпня ц.р.) подано помилково, що посвячення пам'ятника довершив о. Б. Смик в асисті о. Чайківського. Має бути: о. Б. Смик в асисті о. Андрія Стасюка з Боффало.

Ділимося сумною вісткою
з Українським Громадянством і Членством ООЧСУ
в Нюарку, що наш активний Член
і Почесний Голова

Д-р ПЕТРО ГАЙДУЧОК

відійшов у Вічний Спокій
дня 5-го вересня 1966 р., проживши 82 роки.
ПОХОРОН — 9-го вересня 1966 р. о год. 10-ій ранку
з похоронного заведення Литвин і Литвин.

Родині Покійного висловлюємо наше глибоке співчуття.

УПРАВА ООЧСУ

ПОДЯКА

Дня 19 червня 1966 року відійшов від нас
наш Незабутній МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ

бл. п. ПЕТРО ВЕПРИК

Похорони відбулися 22-го червня 1966 року.

Дякуємо за відслуження похоронних обрядів Високопреподобним Отцям: о. д-рові Б. Липському, о. проф. П. Хоминові, о. д-рові Федорову, о. І. Макові, о. С. Хабурському, о. Цюпці.

За участь у похоронних відправах, за пожертви на відправи Св. Літургій за душу Покійного, за квіти, грошові датки на науковий центр у Сарселі, на пластові видання — складаємо усім щиру подяку.

Ми вдячні українським організаціям: Українській Стрілецькій Громаді при філії УНО в Торонто, Проводові Станиці Українських Січових Стрільців, Українському Пластовому Сеньйоратові, Пластовій Станиці в Торонто, Управі Відділу УНСоюзу ч. 432, Управі Дому для Старців у Торонто — за всі вияви дружнього прощання Покійного в Дорогу Вічности.

Окремі слова подяки передаємо д-рові С. Кучменді за дбайливу, повну ввічливости лікарську опіку.

Дякуємо п. Б. Зоричові за зорганізування та ведення хору, який супроводжав Покійного до місця Вічного Спочинку.

Д-рові В. Соханівському, сотникові М. Девосерові, інж. М. Селешкові, п. Б. Зоричові — за прощальні промови над могилою — наше щире спасибі!

Дружина — ПАВЛИНА
Дочка і зять — БОГДАНА, ІГОР
Внуки — ХРИСТИНА, МАРТА

Замість квітів на могилу Дорогого нам
сл. п. д-ра ЛЕОНІДА СОНЕВИЦЬКОГО
складаємо 10.00 долярів
на Українську Вільну Академію Наук
Марія і Зиновій ХРАПЛИВІ
Ст. Луїс

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. о. ВАСИЛЯ ГУМОВСЬКОГО
складаємо 10.00 долярів
на Український Католицький Університет у Римі.
Володимир і Марія ПЕТРИШИН

СПОРТ

редагує В. СОХАН

ІЗ ПЕРШОСТЕЙ УСЦАК НА СОЮЗІВЦІ

Дві „родинні дружини" тенісистів на першостях УСЦАК на Союзівці: стоять від ліва д-р Володимир Ленець, Андрій Ленець і д-р Іван Павлічка; у першому ряді Марія Павлічка, Дзвінка Ленець і Ярослава Павлічка.

Батьки і діти на тенісових змаганнях УСЦАК: д-р Богдан Бурачинський і інж. Роман Ракочий та їхні сини, також учасники змагань Роман Ракочий мол. і Борис Бурачинський.

Переможці тенісових першостей УСЦАК на Союзівці в товаристві організаторів змагань та представників УНСоюзу і „Свободи", які вручали їм чаші.

Група членів УССКА з Філядельфії — учасників тенісових і плавацьких першостей УСЦАК на Союзівці.

Приречення учасників першостей УСЦАК на Союзівці склали в імені усіх змагунів Люся Друневич і Іван Дурбак. Його дослівний текст: „Я змагун .... в імені змагунів, які беруть участь у змаганнях за першість Української Спортової Централі Америки і Канади та за нагороди Українського Народного Союзу, Союзівки, Свободи і Юкрейніен Віклі, прирікаю, що буду змагатися чесно, згідно із затвердженим правильником змагань, та буду повинуватися рішенням суддів. Змагатимуся за честь далекої Батьківщини та на славу Українського Спорту".

Тенісисти нагороджені Чашею Марії Душник за найкращу спортову поставу, як виглядає, утверджують традицію і рік після їхнього відзначення здобувають вже лаври першунів. Іван Дурбак, перший тенісист відзначений за добру спортову поставу, рік пізніше став першуном чоловіків. Юрій Мінченко, який одержав у минулому році Чашу Марії Душник, став у цьому році чемпіонів юнаків. Борис Бурачинський, який дістав у цьогорічному турнірі відзначення найкращого спортовця, повинен піти за прикладом своїх попередників і посягнути по лаври першуна юнаків вже у наступному році.

Ростислав Смаль, якого ми у першій вістці через недогляд назвали Романом і за це перепрошуємо, пройшов важкий і найдовший шлях до фіналу тенісових першостей чоловіків. Як некляси-фікований учасник змагань він почав від елімінаційних гор і мусів перемогти п'ятьох суперників, щоб добитись до фіналу. Він виграв такі зустрічі: С. Вановський (6:0, 6:0, Р. Комарницький (6:0, 6:1), З. Матківський (1:6, 6:2, 6:4), Е. Колянківський (6:4 6:2) і О. Олинець 6:2, 6:4). У фіналі Ростислава Смаля переміг Іван Дурбак (6:0, 6:4). Але в чергових першостях це вже може бути інша історія, про що повинні тямити кандидати на першуна.

Батьки і діти змагалися поруч у цьогорічних першостях УСЦАК на Союзівці. Це мабуть вперше змагання тенісу проходили вповні під знаком батьків і дітей, які здобували успіхи і чаші. Найчисленнішими та найуспішними були родини Бурачинських і Ленців, „родинні клюби" по три особи кожний. Три тенісисти родини Бурачинських здобули три другі місця: батько **д-р Богдан Бурачинський** друге місце серед сеньйорів, син Борис — друге місце юнаків і Чашу Марії Душник за найкращу спортову поставу, а наймолодший Андрій виборов друге місце в конкуренції хлопців. **Д-р Володимир Ленець** грав у чвертьфіналі сеньйорів, доня Дзвінка Ленець стала першункою юначок, а наймолодший, Андрій Ленець змагався в групі хлопців. **Д-р Володимир Гук** здобув першість сеньйорів, а його доня Ляриса змагалася в конкуренції жінок. **Марія Душник,** заступниця гол. предсідника УНСоюзу, брала участь вже в одинадцятих тенісових першостях УСЦАК на Союзівці, а її син Марко грав у групі чоловіків. **Інж. Роман Ракочий,** перший чемпіон сеньйорів на Союзівці у 1958 році, грав у чвертьфіналі цьогорічних першостей сеньйорів, а його син Роман Ракочий мол. здобув лаври першуна хлопців. Батько **Осип Новицький** постійно змагається в конкуренції сеньйорів, а його син Андрій Новицький зайняв третє місце серед хлопців. **Д-р Іван Павлічка,** щоправда віддав воковером точки вже першої своєї гри в конкуренції сеньйорів, але був зголошеним учасником змагань, а його доні Марія і Ярослава грали в групі жінок, а крім цього Марія у групі юначок.

Брати і сестри домінували в плавацьких змаганнях. сестри Христина і Меланія Мартиновичі, доні західньоукраїнського рекордсмена в бігу на 100 м. інж. Ореста Мартиновича, здобули по золотій медалі у плавацьких змаганнях. Були теж такі комбінації братів і сестер: Юрій і Лідія Божемські, Олесь і Наталка Гурини, Олена і Павло Почтар, Зенко і Люба Кобрин, Олександер і Данило Криницькі, Мирон і Іванна Салдити та Андрій і Рома Стецькови. Були теж у тенісі брати Олександер і Роман Олинці, та брати Мирослав і Юрій Ломаги.

Володимир Корнієнко, учасник плавацьких змагань, який здобув дві золоті медалі УНСоюзу у запливах хлопців і юнаків на 25 метрів, має вже за собою ряд досягнень і інших медаль з американських змагань. Він теж здобув медалю УНСоюзу в минулорічних плавацьких змаганнях. Коли Володя виступив з рядів учасників змагань на сцені Союзівки, щоб прийняти медалю УНСоюзу, на його грудях вже висіли чотири медалі за плавацькі осяги. Але він з гордістю попросив почепити йому нову медалю УН Союзу вгорі понад іншими медалями. Час Володі у запливі на 25 м. довільним на Союзівці був рекордовим — 15.9 секунди. Але Володя Корнієнко, одинокий представник ОДУМ на першостях УСЦАК, який здобув для своєї організації 10 точок, має за собою ще кращий час на 25 м довільним, а саме 14.5 секунди.

Змагуни 14 клюбів і товариств взяли участь у цьогорічних тенісових та плавацьких першостях УСЦАК. Це були представники таких організацій: КЛК Ню Йорк, УССКА Філядельфія, КЛК Боффало, „Львів" Торонто, „Тризуб" Філядельфія, „Леви" Шикаґо, „Чорноморська Січ" Нюарк, „Союзівка" „Верховина", „Черник" Дітройт' „Сокіл" Сиракюзи, УСК Ню Йорк' О ДУМ і „Львів" Клівленд.

Льосування зустрічей тенісових першостей переводили представники клюбів — учасників змагань в п'ятницю вечором. В ньому взяли участь: інж. Богдан Рак, інж. Тарас Грицай, інж. Володимир Кізима, Володимир Сохан, д-р Стецьків, Йосип Лисогір, Атанас Кобрин, інж. Роман Ракочий, Роман Олинець, Олексій Ценко, Андрій Кейбіда, Мирослав Ломага, Дмитро Мельник, Іван Дурбак, Ростислав Смаль і Роман Новаківський, який льосував числа учасників до табелі гор.

Д-р Богдан Целевич, який понад тридцять років тому встановляв українські плавацькі рекорди у Львові, взяв участь у плавацьких першостях на Союзівці, на які прибув із Шикаґа. Він зайняв друге місце в другому запливі та третє у кінцевому точкуванні в конкуренції 100 м грудним стилем (брасом).

Український Студентський Спортовий Клюб Америки з Філядельфії здобув у плавацьких першостях 52 точки на всіх 105 можливих. Чвірка гінців УССКА у складі Федів, Граб, Ражницький і Ценко осягнула рекордовий час 2:25.0 у конкуренції 4 x 50 м змінним стилем. Голова новозаснованого УССКА, Олексій Ценко висловив сподівання, що УССКА притягне у свої ряди спортовців - студентів високих шкіл, як теж і середньошкільну молодь, якій Клюб дасть змогу вправляти такі ділянки спорту, якими тепер не займаються існуючі спортові товариства. Змагуни УССКА здобули собі симпатії глядачів змагань на Союзівці не лише своїми осягами, але і прикладною спортовою поставою.

— o —

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

Турнір відбиванки дружин чоловіків і жінок за Чаші Союзівки відбудеться в суботу і неділю, 10-го і 11-го вересня 1966 на вакаційній оселі УНСоюзу, Союзівці в Кергонксон, Н. Й. Турніром, господарем і організатором якого є клюб Союзівки, керуватиме голова УСЦАК д-р Михайло Снігурович.

„Чорноморська Січ", Нюарк — „Тризуб", Філядельфія, футбольні змагання за мистецтво Американської Футбольної Ліги, перші в новому сезоні 1966/67, відбудуться в неділю 11-го вересня, о год. 3-ій по полудні на грищі Айронбавнд Стадіону при Вільсон евню в Нюарку, Н. Дж. На цьому ж грищі о год. 1.45 мистецькі змагання АФЛіги між Портуґальським СК і „Олімпісю" з Ню Брітен, Конн.

ТЕНІСОВІ ПЕРШОСТІ У ПОДВІЙНІЙ ГРІ

Вже 17-го і 18-го вересня влаштовує Карпатський Лещетарський Клюб з Ню Йорку на кортах Союзівки тенісові першості УСЦАК у подвійній грі чоловіків та у мішаних парах. Початок змагань в суботу, 17-го вересня о год. 9.30 рано.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

СУБОТА, 10-го ВЕРЕСНЯ 1966 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Збори Т-ва св. Володимира — 130 Відд. о год. 8-ій веч. у приміщенні Укр. Кат. Ветеранів, 33 Іст 7-ма вул. Проситься всіх членів вирівняти свої залеглі вкладки. — І. Малець, секретар.

КЛІФТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва „Українська Січ" — 182 Відд. о год. 6-ій веч. в залі Укр. Правосл. Церкви, 45-47 Говп Аве., Пассейк, Н. Дж. — Управа.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя — 270 Відд. о год. 6:30 веч. в УНДомі, 96 Фліт вул. Проситься приєднувати нових членів до Відділу. — А. Шаран, М. Баран, С. Островський.

НЕДІЛЯ, 11-го ВЕРЕСНЯ 1966 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла — 102 Відд. зараз по співанїй Сл. Божій о год. 11:30 в церковній залі св. ап. Петра і Павла, 2280 W. 7th. Буде вибір делеґата на Конвенцію УККА. — І. Попович, предс., Г. Голубець, кас., М. Бобечко, секр.

ДІТРОЙТ Міш. Місячні збори В-ва св. І. Хрестителя — 292 Відд. о год. 1:30 по пол. в УНДомі. — В. Терлецький, гол., О. Рудницький, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 251 Відд. о год. 11:30 ранку в церковній залі св. ап. Петра і Павла при Вест 7-ій вул. В місяці жовтні збори в дні 9-го, там же. — В. Козир, предс., Т. Шмаґала, секр.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 75-ий Відд. о год. 1-ій по пол. в залі УНДому при вул. Мартин. Проситься членів прибути та вирівняти свої залеглі вкладки. — С. Леськів.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. Василія Великого — 364 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі, 3161 East 93rd St. — Управа.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 367 Відд. о год. 1:30 по пол. в Укр.-Амер. Клюбі. Проситься прибути на збори і вирівняти залеглі вкладки. Приєднуйте членів до Товариства. — Ю. Кушнір, голова, Т. Песко, кас., В. Попович, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Збори С-ва Пресв. Богородиці — 36-ий Відд. о год. 2-ій по пол. в залі Укр.-Амер. Клюбу, 292 Гудсон Аве. Маємо важні справи до полагодження, а між іншим справа балю. — Марія Філяс, пред., Катерина Ярославська, кас., Софія Гунька, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Т-ва Сокіл — 336-ий Відд. о год. 1-ій по пол. в УНДомі при 14-ій вул. Проситься чл. підвищити свої обезпечення. — Гр. Степанек, предс., Гр. Кісіль, секр.

ГАМТРАМК, Міш. Місячні збори Т-ва ім. М. Шашкевича — Відд. 94, о год. 2-ій по пол. в Укр. Демокр. Клюбі, 2376 Гранлінґ. Проситься чл. прибути на збори і вибрати свої дивідендові чеки. М. Бориськевич, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Т-ва ім. І. Франка — 334 Відд. о год. 1-ій по пол. в УНДомі, Вест 14-та вул. Проситься чл. прибути, вирівняти свої залеглості та відібрати дивідендові чеки. Н. Задерецький, предс., І. Холодняк, рек. секр., Стефанія Бохонок, фін. секр.

ДІТРОЙТ, Міш. Чвертьрічні збори Т-ва ім. І. Франка — 146 Відд. о год. 1:30 по пол. в залі Укр.-Амер. Осередку при вул. Карпентер. Присутність членів обов'язкова. — Управа.

MONESSEN, Pa. Місячні збори 338-го Відд. о год. 1-ій по пол. в Українській залі на 2-ій вул. 213 Скунмекер Аве. Проситься чл. прибути заплатити місячні вкладки, а довжників вирівняти свої залеглості. — П. Янковський, предс., М. Куць, секр.

ЙОНҐСТАВН, Огайо. Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя — 230 Відд. о год. 3-ій по пол. під ч. 914 Franklin Ave. На порядку дня: вибір делеґата на Конвенцію УККА, що відбудеться в Ню Йорку. Проситься вирівняти свої залеглі вкладки. — М. Мартинишин, гол., П. Ліщак, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Збирання членських вкладок Т-ва Дністер — 430 Відд. як слідує: 11 вересня в „Тризубі", в год. 1-3 по пол.; 18 вересня в Укр. Клюбі при Френклін вул. в год. 11:30-1:30 по пол.; 24 вересня, в Укр. Клюбі при 23 і Бравн вул. в год. 7-9 веч. — О. Вакай, секр.

ТАРЗАН, ч. 5682. Хан думає знищити Тарзана.

Завжди стриманий Сорро вгамував розлютованого Зетара. — Чекайте пане...

— Цей зухвалий визов може бути забавний... І ваша перемога здобуде для вас необмежений престиж.

Хан поволі заспокоївся. Чому б ні? Бо він знав без найменшого сумніву, як знищити цього небезпечного ворога!